

agga Mart ei saand lubba kuhhugi miinna,
kui wannemad ei olnud jures ja mittokord
nemmad piddid toas seisma, kui teised
lapsed wainul ehk metsas lusti piddasid.
Kust se tulli? Mis muud, kuida tō, nen-
da palk. Hea hobbone kãib omma mele
jãrrele, reisikas pannakse kammitasasse.
Sannakuulmatta laps kannab ello põlweks
kãhjo ommas süddames, ja ei peãse wah-
hest surmaski temmast lahti. Sest kes
pissikeselt wannemaid ei kardã, egga se
naljalt Jummalat pãrrast ei kardã. Kãs-
so al olleme keik, agga sannakuulmatta
lapse ja innimesse melest on kãst pahha
ja raske. Kũl ta peab hirno pãrrast kãs-
so jãrrele teggema siiski ta tõrkub ja põik-
leb, kannab hãbbi, kãhjo ja nuhtlust. Jõse
on weel, ja paljo kangem Jummalã hirm,
mis sanna kuulmatta jãllil kãib, ja wah-
hest äkkiselt tedda kinniwõttab, ja ärra-
huktab. Wasto panna ei leia ialge ar-

mo; sest Jummalã ees on sanna kuulma
parrem kui ohwer.

2.

Te head, siis sa leiad head.

Hea Prantsõ Liso olli ommast mehhest
kãhhe wãtima lapsega jãrrele jãnud. Kũl
olli murret ja iggarust; tō ja kange hool
piddi aitama ja süddant leppitama. Sest
olli hea, et temmal ommal pissike hurt
sik lĩna allewes olli. Temma isse olli
se lãbbi rahhut wallatumatte kãrrast ja
lapsed õlle annetumatte seltsist, need wõt-
sid enneminne hea emma head õppetust,
ja teiste kurjad kõnned ei rikkund nende
head kõmbed ärra. — Liso kãis ennamiste
iggapããrw wãljas tõõl, ja toitõs ennast ja
ommaksid illusaste ja ausaste. Õhbel õh-
tal ta tulli ta tõelt kõiõ. Temma te äres
olli pissike tuik, seãl kãis wallatumat pois